

OPONENTSKÝ POSUDEK

diplomové práce p. Filipa Vondry

„Ekomorfologický monitoring v povodí horní Blanice“

Předložená diplomová práce má celkem 102 stran textu s řadou mapek, fotografií, tabulek a grafů v textu. Součástí práce je i vložené CD s dalšími přílohami (podrobnější mapy, formuláře jednotlivých metodik).

Práce se zabývá problematikou ekomorfologického monitoringu v aplikaci na povodí horní Blanice. Je rozdělena do sedmi kapitol; úvod seznamuje s cílem práce a stručně uvádí její obsah. 2. kapitola popisuje zájmové území zejména z hlediska geografického, hydrografického a klimatologického. Zde bych býval uvítal i poněkud podrobnější hydrologické charakteristiky (m-denní a N-leté vody) alespoň hlavního toku k závěrnému profilu. 3. kapitola se zabývá problematikou antropogenního ovlivnění, resp. upravenosti, říční sítě v zájmovém území, jeho velikostí, příčinami, důsledky i jeho časovým vývojem, a to mimo jiné i v souvislosti s melioračními zásahy v povodí. Těžiště celé práce představuje rozsáhlá kapitola 4, zabývající se ekomorfologickým monitoringem. Autor zde zmiňuje ekohydrologii jako nový směr managementu povodí, dále se věnuje problematice ekomorfologického hodnocení toků v obecné rovině a stručně popisuje tři metodiky, které použil při své práci – metodiku EcoRivHab, vyvinutou na PřF UK, metodiku LAWA field survey a metodiku LAWA overview survey, známou u nás též jako metodika BfG. V další části této kapitoly velmi podrobně popisuje jednotlivé toky a jejich úseky na bázi metodiky EcoRivHab i ostatních použitých metodik a uvádí výsledky hodnocení jednotlivých oblastí podle jednotlivých metodik.

Za zásadní považuji kap. 4.4. – srovnání použitých metodik a jejich výsledků. Autor zde podle mého názoru velmi rozumně převedl výsledky ze sedmistupňové stupnice hodnocení obou metodik LAWA na pětistupňovou použitou v EcoRivHab, aby bylo možné vzájemné srovnání. Zatímco výsledky získané metodikami EcoRivHab a LAWA field survey jsou dosti blízké, metodika BfG vykazuje výrazné odchylky. To je s ohledem na způsob vyhodnocení zvolený autorem naprosto logické. Z vlastní zkušenosti musím říci, že prakticky všechny takovéto metodiky je třeba při práci brát cum grano salis, flexibilně přizpůsobovat řešenému problému a dosti často i netrvat na striktním dodržení doporučení autorů – nota bene když metodika BfG je určena pro větší toky o šířce 10 a více m. Agregace (navíc metodikou přímo nevyžadovaná – viz str. 36 této práce) dílčích 200 m dlouhých úseků do úseků délky 1000 m samozřejmě musela vést k výraznému vychýlení výsledků. Přitom podle našich zkušeností tato metoda jak při použití délkově homogenních úseků (ovšem menší délky, ca 100-200 m), tak i při použití délkově heterogenních, avšak ekomorfologicky homogenních úseků dává i na drobných vodních tocích výsledky srovnatelné s metodikou EcoRivHab. Dále je škoda, že autor své poznatky z práce s jednotlivými metodikami pouze shrnul do jediné stručné tabulky (tab. 11 – hodnocení silných a slabých stránek jednotlivých použitých metodik) – podle mého názoru by si toto hodnocení zasloužilo podstatně větší prostor. Zde též nemohu zcela souhlasit s některými body autorova hodnocení metodiky LAWA2 (BfG). Možnosti distančního vyhodnocení jsou při aplikaci na drobné toky podle našich zkušeností velmi omezené, potřeba terénního průzkumu i jeho rozsah jsou, mají-li být výsledky solidní, minimálně stejné jako u ostatních metodik. Metodiku lze úspěšně použít i pro drobné vodní toky (viz výše), její vypovídací schopnost je srovnatelná s ostatními.

Zajímavý je autorův návrh referenčních úseků – zde autor velmi vhodně zohlednil požadavek Rámcové směrnice, která s referenčními úseky přímo počítá. Podobně i autorem navržené hodnocení využití území v poříční zóně považuji za přínosné. Za velmi zajímavý příspěvek též považuji kap. 5, která obsahuje autorovo hodnocení ekomorfologického stavu revitalizovaných toků. Kapitola 6 pak stručně shrnuje a diskutuje dosažené výsledky. Zde opět platí to, co jsem uvedl v souvislosti s kap. 4.

Kromě připomínek k odborné problematice, uvedených výše, mám též několik poznámek a dotazů více-méně formálních:

str. 8, poslední věta 1. odst. – č. hydrologického pořadí je míněno k závěrnému profilu ?

str. 9, 3. odst., 1. věta – podobně jako v předchozím případě - je řád toku vztažen k závěrnému profilu ?

tamtéž, 3. věta – vzhledem k tomu, že se jedná o odbornou práci, považuji vysvětlení pojmu specifického odtoku za zbytečné, navíc je jasné z rozměru

str. 10, 2. odst., poslední věta – časové údaje („1848-1948, 1948-1945 a 1945-2000“) se mi zdají nepřilíš logické

str. 13., 1. odst. (pod výčtem), poslední věta – nedává smysl, zřejmě část věty vypadla.

str. 17, poslední věta – není mi zcela jasné, jak souvisí tvorba polomů se zrychleným prouděním vody

str. 18., kap. 3.3, 2. věta – místo „může být provedena“ asi spíše „byla provedena“

str. 20 a 21 – celý text zabývající se výsledky ekomorfologického monitoringu se mi zdá být zde včleněn dosti neorganicky, spíše by patřil do kap. 4

str. 58, 2. odst., 1. věta – nedává příliš smysl, zřejmě část věty vypadla

str. 62, poslední odst., 2. věta – dtto

Závěrem pak musím s politováním konstatovat, že práce, ač po odborné stránce velmi kvalitní, má dosti závažné nedostatky jazykové, počínaje běžnými překlepy přes pravopisné chyby, chybnou interpunkci až po místy nepřilíš vydařenou větnou stavbu.

Z mého pohledu oponenta dále v práci postrádám oficiální text zadání diplomové práce, který jsem si musel vyžádat od vedoucího diplomové práce (školitele).

Závěrem mohu konstatovat, že diplomant nejen splnil, ale v některých ohledech i překročil požadavky zadání diplomové práce. Vzhledem k celkové odborné kvalitě práce doporučuji její přijetí k obhajobě a navrhuji její hodnocení známkou výborně.

V Praze dne 11. září 2006

Ing. Daniel Mattas, CSc.

katedra hydrauliky a hydrologie
ČVUT v Praze, stavební fakulta
Thákurova 7
166 29 Praha 6